

unga lif, På några tunna bräder: Men
om du vill till bdljan gå, Så skall du
ståda få, Likkistan min, liksom hon står,
Med flagg och wimpel på.

6.

Se wimplen fastas upp i topp, Mitt
afsted biudes dig; Det står en wän ut-
för vår port, Som ifrigt swinga sig, Si
seglen hisas upp i wind Och skeppet går
från strand, Men du min lilla söta wän,
Får blifwa qwar på land.

7.

Nu är det glaset runnit ut, Att wi
skall skiljas åt; Jag ber du ei beknirar
dig, Med tårar eller gråt; Men kom och
följ med mig till strand, Der står min
lilla båt, Då ger jag dig min högra hand,
Och se'n så skilja wi åt.

8.

Adio, farväl för denna gång, Min äd-
la lilla ros; Min tid han intet är så
lång, Jag måste bort min fos; Det är
väl sist för denna gång, Du får min
ögon se; Du hör min ömma flagosång,
Kanhända aldrig mer.

Stockholm,

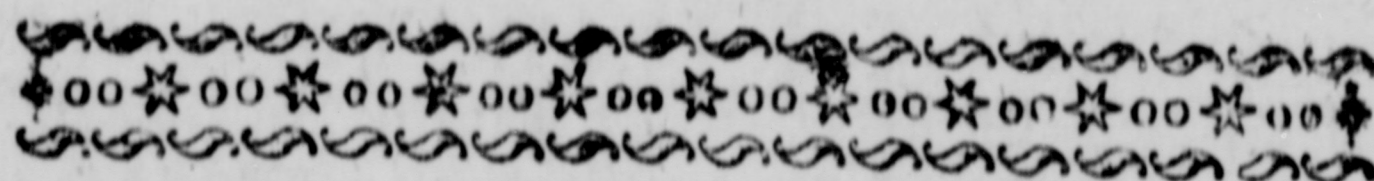
Elméns och Granbergs Tryckeri, 1828.

Beset No 4, Anmärket Versus wid Österlånggatan, midt

ör Källaren Sveriges Wapen.

GS 375

2. 19. 28

Äf hiertat jag dig älskar, i all min lef-
nadstid, Men det kan jag väl weta, jag
får väl aldrig dig; Sielf du mig hafwer
lofwat, att du skall trogen bli, Men jag
är alltför fattig, Det kan väl aldrig se.

2. Äf om jag kunde skrifwa, den kär-
leken så swår, Som mången kan väl bär-
ra uti sin ungdomsår; Den som sin wän
bortmister sin glädje ei mer får, En så-
dan sorg och ångslan allt annat öfwergår.

3. Men om det skulle hända, att du mig
har bortglömt, Fast jag så många gån-
ger, har suckat för dig ömt; Du mig ditt
hierta gifwit, Det har du fått igen, Det
har du nu bebundit Allt med en annan wän.

4. Min tårar hafwa runnit, ty Gud
mitt vittne är, Att jag ei öfwergifwer,
den wän jag håller kär: Jag önskar att
få möta dig hos Gud i himmelen, För
det du här i tiden, har warit min bästa
wän.

5. Som solen hon skön lyser, på him-
larymden klar, Så brinner ock den kär-
lek, som du sielf upptändt har; Äf om
jag kunde sluta, dig alldeles ur mitt sin,
När andra skola dig äga, och du blir ic-
ke min.

6. Hvar skall jag taga vägen, hvar
skall jag finna ro, När du mig öfvergif-
ver, hvar skall jag finna bo; Hos foglar
uppå skogens qvist, Som Turturduswan
flagar, när hon sin mafa mist.

7. Fast mången kan väl tänka uti sitt
sinne så: Det finnes flera wänner då jag
dig ei kan få; Men denna kärleksläga,
som du sielf upptändt har, Kan aldrig
mer utslöcka förrän jag läggs i graf.

8. Mitt hjerta bär stor ångstan, jag
suckar ganska tungt, och wille gerna bär-
ra, all motgång som jag und; Men Gud
som är min glädje när jag bedröfwad
är, Han kan oss båda hjälpa, att lefwa
hwar för sig.

9. Men Herren kan väl löna, den som
otrogen är, Den som en sådan falskhet
uti sitt hjerta bär, Han kan aldrig bli o-
lönt, hos Gud i Himmelen, För det han
här i tiden, bedragit har sin wän.

10. Nu slutar jag att söra, adio min
bästa wän. Jag önskar dig all glädje, som
uti werlden är, Jag kan ei mera göra,
än bedja väl för dig. Fast jag med sorg
och ångstan, skall wandra här min tid.

11. Nu slutar jag min wisa, nu ändrar
jag min sång, Jag beder till den högste,
min tid han ei blir lång; Den flickan som
sig tänkte, en trogen gosse få, Den lofwen
bör han hålla, som hon kan lita på.

När du min wän och ädla ros. Jag dig
wist älskat har; Jag tänkte resa bort min
fos; Men du får blifwa qwar. Min glä-
die nu en ända har, Och sorgen ökar sig;
Ho wet om jag i werlden här, Nån sin får
skada dig.

2.

Men om du mig vill trogen bli, Och
icke swika mig: Så vill jag det försäkra
dig, Och det skall du få se; Om ödet
mitt skall bli så stort, Att jag skall dö-
den se; Så vill jag aldrig glömma bort,
Att tänka uppå dig.

3.

Men ett vill jag påminna dig, När
wädret susar hårdt; Att du då ner till
stranden går, Det kostar dig ei swårt, Din
säte wän som borta är, Du wet ei hur
han mår; Kanske af storm och stark öwår,
Han wät och trötter står.

4.

Du är en wän af ärbarhet, Det talas
väl om dig; Hwar gång jag dina ögon
ser, Hwar blodtår rörs i mig, Din fin-
der är som wallmo röd, Din mun är soc-
kersöt; En aldrig jag i werlden här, Nån-
sin förglömmar dig.

5.

På mörka böljans swarta flod, Der bru-
sar storm, öwäder. Der wägar jag mitt